

La indústria musical catalana ha sortit de la crisi

L'Anuari de la Música 2018 analitza el pes de la indústria musical entre el 2008 i el 2017 | Augmenta la facturació en la música en viu, però es redueix la producció de discos en català

Portada Anuari de la Música 2018

La indústria musical catalana ha sortit de la crisi de manera definitiva després dels bons resultats dels dos darrers exercicis amb una xifra rècord de facturació, que s'equipara amb l'any 2003, fa 15 anys. Podem concloure que la indústria de la música catalana s'ha recuperat de la crisi gràcies a una reconversió profunda del sector que ha comportat un gran esforç de l'empresa privada.

L'anàlisi de l'*Anuari de la Música 2018* ratifica uns excel·lents resultats que indiquen un nou creixement moderat cap a l'estabilitat del sector, que tant inclou la indústria de la música en directe com la facturació discogràfica, que el 2017 ha aconseguit frenar la recessió i per primer cop en el darrer quinquenni presenta números positius.

La gran diferència registrada fa 10 anys, després de la davallada del sector fonogràfic, s'ha mantingut i no ha anat a més gràcies a la reconversió dels segells, i la crisi conjuntural que ha afectat tant el sector musical com la societat en general s'ha pogut superar gràcies sobretot a l'impacte de la música en directe, en especial l'auge dels festivals i l'actualització de les sales.

Augment de facturació en la música en viu

Tot i que la facturació de la indústria del directe no ha assolit encara les xifres del 2008-09, prèvies a la recessió, el 2017 s'ha registrat un augment de facturació en la música en viu (+7%), que ha anat acompanyada d'una xifra històrica mai assolida fins ara de 20.000 concerts (+32%) i més de 13 milions d'espectadors (+6%).

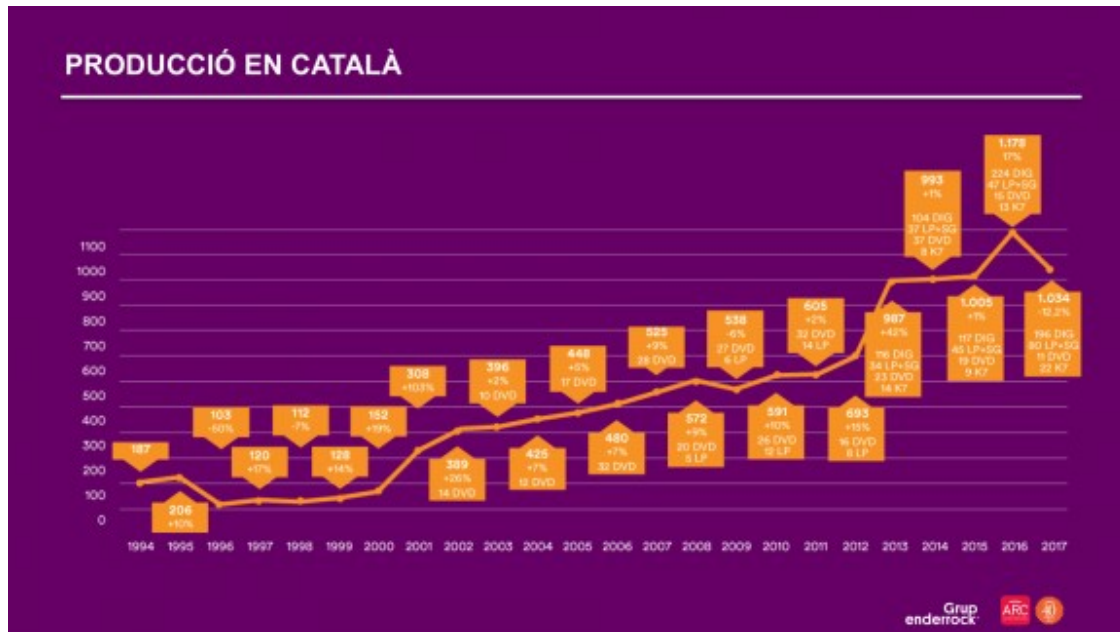
A la punta de llança de la tendència se situa un rècord d'assistència als principals festivals, que amb un creixement del 14% a Catalunya (9% en el global de Països Catalans) ja supera els 3 milions d'espectadors. De fet, el consum de festivals no deixa de guanyar adeptes i passa del 30 el 40% dels catalans, que opten cada cop més pels grans certàmens.

És encara, precisament, el preu de l'entrada el que fa que un públic majoritàriament jove opti per l'oferta més rentable i àmplia de música en directe. No és fruit tant de la superació de la crisi econòmica com del fet que la gent ha perdut la por de gastar en allò que li agrada.

En general, els resultats del sector de la música en directe apunten un notable augment de l'oferta de concerts per damunt del creixement de públic, considerat una conseqüència de la desacceleració de l'impactant ascens que s'havia registrat el darrer any, i que s'ha notat tant entre els mànagers i promotors de música en viu com a les sales de concerts i festivals, així com en la programació de circuits i auditoris, en aquest darrer cas també intervingudes directament per la inestabilitat dels pressupostos públics.

La situació actual és comparable a la semblant conjuntura que es va produir l'any 2008-09, just abans de la crisi que va encadenar una dècada d'indicadors a la baixa. És per aquest motiu que alguns agents sectorials ja adverteixen del perill d'una nova bombolla per un creixement sobtat. Sense negar l'efecte positiu de la baixada de l'IVA cultural, mentre els grans festivals i els artistes comercials internacionals ocupen el gruix de la facturació, els petits i mitjans empresaris matisen el seu entusiasme.

Davant d'això, les institucions públiques i el sector es troben amb l'oportunitat única d'aprofitar la conjuntura per garantir la projecció d'artistes nous i millorar condicions laborals i de contractació, a més d'apostar pel panorama musical català, o el futur ens podria tornar a agafar amb el peu canviat.

Menys producció en català

Una de les dades negatives en aquest marc d'eufòria és sobretot la notable reducció d'un 14% en la producció de discos en català, que per primer cop en aquest segle trenca una evolució ascendent. En aquest sentit, la presència de música en català als principals festivals també s'ha rebaixat del 25 al 23% i en la programació general de concerts ha disminuït un 9%.

El sector musical supera el test de bona salut, amb expectatives de futur i noves inversions, i per aquest motiu cal planificar i executar els objectius estratègics del Pla Integral, a més de redibuixar el mapa, des de les mateixes escoles i mitjans de comunicació fins a la redistribució dels recursos públics i privats, a favor de potenciar l'escena emergent i preservar el patrimoni musical.

La formació musical segueix, però, a la cua de la mitjana europea. A més, el 2017 hi ha hagut una davallada important en les edicions de discos de jazz, clàssica i infantil.